

PREMI GOVOR – Prvotno besedilo **dobesedno ponovimo.**

Naredil bom.

Naredil bom.

Spremni stavek stoji PRED dobesednim navedkom	Spremni stavek stoji ZA dobesednim navedkom
Tine je rekel: „ B om naredil.“	„ B om naredil,“ je rekel Tine.
Tine je vprašal: „ K aj delaš?“	„ K aj delaš?“ je vprašal Tine.
Tine je zaklical: „ P azi!“	„ P azi!“ je zaklical Tine.

Spremni stavek: „**Dobesedni navedek. (? !)**“ **„Dobesedni navedek, (? !)**“ spremni stavek.

Kadar pišemo dobesedni navedek **pred** spremnim stavkom, se **PIKA** spremeni v **VEJICO**, spremni stavek pa pišemo z **malo** začetnico.
Končni narekovaj stoji zmeraj **ZA** ločilom.

ODVISNI GOVOR – Prvotno besedilo **obnovimo** s svojimi besedami.

Tine je rekel, da bo naredil.	Tine je rekel, da bo naredil.
Tine je vprašal, kaj delam?	Tine je vprašal, kaj delam?
Tine je zaklical, naj pazim!	Tine je zaklical, naj pazim!

V odvisnem govoru stoji spremni stavek **VEDNO** spredaj.

Primeri:

Strinjam se.

Maja je potrdila: „**S**trinjam se.“ (Spremni st. stoji **PRED** dobesednim navedkom.)
 „**S**trinjam se,“ je potrdila Maja. (Spremni st. stoji **ZA** dobesednim navedkom.)
 Maja je potrdila, **da** se strinja. (ODVISNI GOVOR)

Kdaj gremo?

Maja je vprašala: „**K**daj greš?“ (Spremni st. stoji **PRED** dobesednim navedkom.)
 „**K**daj greš?“ je vprašala Maja. (Spremni st. stoji **ZA** dobesednim navedkom.)
 Maja je vprašala, **kdaj** grem. (ODVISNI GOVOR)